

Η ΚΥΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ – ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΗ

(Η αρετή της ελεημοσύνης)

Δήγηση

Βρισκόμαστε στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς επί Τουρκοκρατίας. Το 1526 γεννήθηκε στην Αθήνα, ένα κορίτσι από αρχοντική πλούσια οικογένεια. Το ονόμασαν Ρεγούλα. Από μικρή η Ρεγούλα έδειχνε ότι ήταν προικισμένη με χαρίσματα πολλά. Προόδευε στα γράμματα, μα πιο πολύ στην αρετή. **Μες στη ψυχή της ήταν φυτεμένο ένα υπέροχο ευωδιαστό λουλούδι: η ελεημοσύνη.**

Η ελεημοσύνη της αυτή εκδηλωνόταν με τη συμπόνια, που 'δειχνε στους φτωχούς και καταπιεσμένους Έλληνες αδελφούς της. **Ας ήταν μικρή**, εκείνη έβρισκε τρόπους να εκδηλώσει την ελεημοσύνη της στους άλλους.

Κάποια μέρα η δασκάλα της, την είδε να μένει νηστική. Το καλαθάκι της ήταν αδειανό. Μήπως δεν της είχε δώσει η μητέρα της φαγητό; Κάθε μέρα όμως η μητέρα της, της έβαζε ό,τι εκλεκτότερο είχε.

- Ρεγούλα, γιατί δεν τρως, σήμερα; τη ρώτησε μ' απορία η δασκάλα. Τί έγινε το φαγητό σου; Μήπως σου το πήρανε στο δρόμο;

- Όχι, κυρία, είπε δειλά - δειλά η μαθήτριά. Να... Σήμερα δεν θα φάω. Θα καθίσω να διαβάσω.

- Μα πες μου, τι έγινε το φαγητό που σου 'δωσε η μητέρα σου;

Κοκκίνισε το μικρό παιδί, γιατί θ' αναγκαζόταν ν' αποκαλύψει την πράξη που είχε κάνει.

- Να, ξέρετε, στο δρόμο βρήκα κάποιο παιδί. Φαινόταν φτωχό και πεινασμένο. Εγώ κάθε μέρα τρώω ωραία φαγητά. Αυτό ήταν σκελετωμένο. Το λυπήθηκα και του 'δωσα το φαγητό μου...

Η δασκάλα της, την επαίνεσε:

- Πάντα τέτοιες καλές πράξεις να κάνεις Ρεγούλα.

Κι όχι μόνο το φαγητό της έδινε σε πεινασμένους συμπολίτες της, μα και τα φορέματά της μοίραζε σε φτωχά κορίτσια, που κρύωναν και δεν είχαν χρήματα για ν' αγοράσουν ρούχα.

Μια άλλη ημέρα, επιστρέφοντας από το σπίτι της δασκάλας της, έφερε στη μητέρα της ένα ανυπεράσπιστο βρέφος. Η καρδιά της που ήταν γεμάτη αγάπη για όλους τους ανθρώπους, δεν άντεξε:

- Μητέρα, είπε, πρέπει να φροντίσουμε αυτό το δύστυχο πλασματάκι του Θεού. Τον πατέρα του τον σκότωσαν οι Τούρκοι και η μητέρα του είναι βαριά άρρωστη και δεν είναι σε θέση να το φροντίσει. Έτσι έπεισε την μητέρα της να το περιποιηθεί και να το φροντίσει.

* * *

Έτσι κυλούσαν τα παιδικά της χρόνια, μέσα στην αγάπη και το ενδιαφέρον για τους άλλους. Μεγαλώνοντας, αυξανόταν και η αρετή της ελεημοσύνης στην καρδιά της. Ήταν μια χριστιανή κόρη, που είχε αγαπήσει μ' όλη της την ψυχή τον Ιησού Χριστό κι αυτή της η αγάπη ξεχείλιζε και προς τον πλησίον της.

Όταν τέλειωσε το σχολείο, οι πλούσιοι γονείς της την πάντρεψαν. Ο άντρας της όμως πέθανε νωρίς και η Ρεγούλα έμεινε χήρα πολύ νέα. Τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση: Σαν πέθαναν και οι γονείς της, μοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς, έγινε μοναχή κι έφτιαξε μοναστήρι. Το νέο της όνομα, ως μοναχή, ήταν Φιλοθέη. Μαζί της πήγανε και μερικές υπηρέτριες πού είχαν οι γονείς της· έγιναν κι αυτές μοναχές. Σιγά - σιγά μαζεύτηκαν κι άλλες μοναχές. Σε λίγο διάστημα σχηματίστηκε μια ωραία πνευματική κυψέλη.

Το μοναστήρι της Φιλοθέης δεν ήταν σαν τ' άλλα μοναστήρια. Μες στο Μοναστήρι, είχε χτίσει Επαγγελματική Σχολή, Σχολείο Ελληνικών Γραμμάτων και άλλα φιλανθρωπικά Ιδρύματα. Οι μοναχές του Μοναστηριού, με επικεφαλής τη Φιλοθέη, διακονούσαν τις διάφορες ανάγκες των ανθρώπων. Μάθαιναν γράμματα στα κορίτσια τού λαού. Φρόντιζαν για τους εγκαταλελειμμένους γέροντες. Περιποιούντουσαν τούς αρρώστους. Μάθαιναν τέχνες και εργόχειρα στις φτωχές κοπέλες. Στέγαζαν τους καταδιωγμένους από τούς Τούρκους. **Με μια λέξη, εκδήλωναν τη μεγάλη αρετή της ελεημοσύνης σε όσους κατέφευγαν στο Μοναστήρι τους.** Ήταν το καταφύγιο των υπόδουλων Αθηναίων.

***

...Είναι σούρουπο. Στους δρόμους της Αθήνας κανένας δεν κυκλοφορεί. Οι Τούρκοι μανιασμένοι τη μέρα εκείνη, είχαν κάνει πολλές συλλήψεις. Στο Μοναστήρι η Αγία με τις άλλες μοναχές έχουν αρχίσει τη βραδινή τους προσευχή. Κάποια στιγμή τη στιγμή τού Μοναστηριού την τάραξαν σπαρακτικές φωνές, πού ακούστηκαν. Μερικές γυναίκες, είχαν έρθει έξω από το Μοναστήρι και παρακαλούσαν σπαρακτικά:

-Ανοίξτε μας, λυπηθείτε μας. Είμαστε αιχμάλωτες των Τούρκων, που φύγαμε κρυφά. Ανοίξτε μας ...

Η Φιλοθέη δεν μπορούσε να μείνει ασυγκίνητη μπροστά στο δράμα αυτών των γυναικών. Παρότι ήξερε ότι αν άνοιγε, οι Τούρκοι θα κακομεταχειρίζονταν το Μοναστήρι, άνοιξε τη σιδερένια πόρτα του Μοναστηριού και γλύτωσε αυτές τις δύστυχες γυναίκες από τα βάσανα και την ατίμωση.

Αυτό το περιστατικό, παιδιά, καθώς κι άλλα παρόμοια, είχαν κάνει τους κατακτητές Τούρκους να μισήσουν το ωραίο πνευματικό κέντρο της Φιλοθέης. Μια μέρα, λοιπόν, όρμησαν στο Μοναστήρι, άρπαξαν απ' τα μαλλιά την ηγουμένη και την έσυραν στη φυλακή, απ' όπου όμως, οι χριστιανοί κατάφεραν να την απελευθερώσουν. Έτσι, η Φιλοθέη επανήλθε στο Μοναστήρι της και συνέχισε το θεάρεστο έργο της.

Δεν πέρασε πολύς καιρός απ' την πρώτη επίθεση των Τούρκων και ξαναεμφανίστηκαν. Ήταν νύχτα. Η Αγία, μαζί με τις μοναχές της και άλλους πιστούς χριστιανούς, έκαναν αγρυπνία και προσεύχονταν στο Θεό. Κατά τα μεσάνυχτα ακούστηκαν φωνές. Ήταν οι Τούρκοι, που ήρθαν να συλλάβουν την Αγία. Την αρπάζουν, την σέρνουν έξω κι αρχίζουν το φρικτό έργο τους: Σηκώνουν τα μαστίγια τους και χτυπούν με μανία το σώμα της αγίας Φιλοθέης. Την χτυπούν ώρα πολλή. Το αίμα τρέχει ποτάμι απ' το σώμα της. Η Αγία πέφτει κάτω αναίσθητη. Κι εκείνοι, φεύγουν αφήνοντάς την μισοπεθαμένη.

Δεν άντεξε πολύ. Από τα χτυπήματα και την εξάντληση παρέδωσε το πνεύμα της στον Κύριό μας στις 19 Φεβρουαρίου 1589, ημέρα που και η Εκκλησία τιμά την αγία μνήμη της (19 Φεβρουαρίου).

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Ποια μεγάλη αρετή είχε, παιδιά, η αγία Φιλοθέη; (...)

Μάλιστα, είχε την αρετή της ελεημοσύνης και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό.

2. Θυμάστε ορισμένα ξεχωριστά γεγονότα, όπου φανερώθηκε αυτή της η αρετή; (...)

3. Πώς μπορούμε όμως να εφαρμόσουμε κι εμείς αυτή τη μεγάλη αρετή της ελεημοσύνης;

(Σ' αυτές τις δύο ερωτήσεις, καλό θα ήταν ν' αφήσουμε τα παιδιά να μιλήσουν. Δίνοντάς τους την ευκαιρία να εκφράσουν τα περιστατικά απ' τη ζωή της Αγίας και τρόπους πρακτικής ελεημοσύνης, τα βοηθάμε να κάνουν «κτήμα» τους το σημερινό θέμα...)

Σε πολλές περιπτώσεις μπορούμε κι εμείς να εφαρμόσουμε την ελεημοσύνη. Στο σχολείο μας, στο σπίτι μας, στη γειτονιά μας, στο φροντιστήριο. Μπορούμε να αναζητήσουμε και να βρούμε φίλους μας, συμμαθητές μας που πραγματικά έχουν ανάγκη. Και δυστυχώς, στην περίοδο που ζούμε, της οικονομικής κρίσης, υπάρχουν αρκετοί.

- ✓ Μπορούμε να μοιραστούμε το φαγητό μας με τον συμμαθητή μας που δεν έχει κάτι να φάει.

- ✓ Να τον κεράσουμε κάτι από το κυλικείο χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση.
- ✓ Από τα πολλά παιχνίδια που μας έχουν πάρει οι γονείς μας να δώσουμε κάτι στο φίλο ή συμμαθητή μας που δεν έχει.
- ✓ Τα ρούχα που στοιβάζονται στις ντουλάπες και δεν τα φοράμε, ας τα προσφέρουμε, διακριτικά και μυστικά, σε μια πολύτεκνη ή σε μια φτωχή οικογένεια, που τα έχει σίγουρα ανάγκη.

4. Τι χάρισε ο Θεός στην Αγία για τις ελεημοσύνες που έκανε;

Πάρα πολλά ουράνια δώρα. Εκείνη πρόσφερε τα επίγεια αγαθά της και ο καλός Θεός της έδινε ουράνια και άφθαρτα αγαθά.

- ❖ Πρώτα απ' όλα, της χάρισε την αιώνια ζωή.
- ❖ Της χάρισε δόξα μεγάλη. Επί τετρακόσια πενήντα χρόνια, σχεδόν, το όνομά της δοξάζεται στην Αθήνα και σ' όλη την Ελλάδα. Έχει μείνει γνωστή ως «η Κυρά των Αθηνών». Ολόκληρες περιοχές της Αθήνας, έχουν πάρει την ονομασία τους από την Αγία, προς τιμήν της: Φιλοθέη, Καλογρέζα (δηλαδή καλογριά, μοναχή), Ψυχικό (για ένα πηγάδι που είχε φτιάξει εκεί)!
- ❖ Κάθε χρόνο στη γιορτή της, το ιερό λείψανό της, που βρίσκεται στη Μητρόπολη των Αθηνών, λιτανεύεται στην πρωτεύουσα και σκορπίζει την ευλογία.
- ❖ Ακόμα ο Θεός της έδωσε το χάρισμα της θαυματουργίας. Ήδη τα άγια λείψανά της ευωδίαζαν λίγα χρόνια μετά την κοίμησή της!

Πόσο ιερό και άγιο είναι, λοιπόν, να μιμηθούμε την ευλογημένη αυτή αρετή της αγίας Φιλοθέης. Να γίνουμε κι εμείς ελεήμονες! Ας αρχίσουμε από σήμερα να εφαρμόζουμε και αυτή την εντολή του Θεού. Μάλιστα τώρα που πολλοί άνθρωποι ζητούν τη βοήθειά μας, ας τρέξουμε και, όσο μπορούμε, ας ανακουφίσουμε τον πόνο και τη θλίψη τους. Και τότε, παιδιά, θα βλέπουμε μεγάλη την ευλογία του Θεού στη ζωή μας. Όσο εμείς θα δίνουμε, τόσο θα μας γεμίζει ο πανάγαθος Θεός με τα αγαθά Του. Και εδώ, σ' αυτή τη ζωή, κι ακόμα περισσότερο εκεί στην ουράνια βασιλεία Του, που μας περιμένει να μας στεφανώσει για την αγάπη που θα δείξουμε στους συνανθρώπους μας. Γι' αυτό λοιπόν:

ΣΥΝΘΗΜΑ: Προσφέρουμε απλόχερα και μυστικά την ελεημοσύνη μας!